व्यभ्राजेतां ततस्तौ तु संयुगे शरविक्षतौ । शिखण्डी समरे राजन् द्रौणिमभ्युद्ययौ बली ।
अश्वत्थामा ततः क्रुद्धः शिखण्डिनमवस्थितं । नाराचेन सुतीक्ष्णेन भृशं विद्ध्वा व्यकम्पयत् । १०१५
शिखण्ड्यपि ततो राजन् द्रोणपुत्रमताडयत् । सायकेन सुपीतेन तीक्ष्णेन निशितेन च ।
जघ्नतुस्तौ तदाऽन्योऽन्यं शरैर्बहुविधैर्मृधे । भगदत्तं रणे शूरं विराटो वाहिनीपतिः ।
अभ्ययात्त्वरितो राजंस्ततो युद्धमवर्त्तत । विराटो भगदत्तन्तु शरवर्षेण भारत ।
अभ्यवर्षत्सुसंक्रुद्धो मेघो वृष्ट्या इवाचलं । भगदत्तस्ततस्तूर्णं विराटं पृथिवीपतिः ।
छादयामास समरे मेघः सूर्य्यमिवोदितं । बृहत्क्षत्रञ्च कैकेयं क्षुरः शारद्वतो ययौ । १०२०
तं क्षुरः शरवर्षेण छादयामास भारत । गौतमञ्च सुसंक्रुद्धं शरवृष्ट्याऽभ्यपूरयत् ।
ततोऽन्योन्यं हयान् हत्वा धनुश्छित्वा च भारत । विरथावसियुद्धाय समीयतुरमर्षणौ ।
तयोस्तदभवत् युद्धं घोररूपं दुरासदं । द्रुपदस्तु ततो राजा सैन्धवं वै जयद्रथं ।
अभ्युद्ययौ सुसंरब्धो हृष्टरूपं परन्तपः । ततः सैन्धवको राजा द्रुपदं विशिखैस्त्रिभिः ।
ताडयामास समरे स च तं प्रत्यविध्यत । तयोः समभवत् युद्धं घोररूपं सुदारुणं । १०२५
दृष्टिप्रीतिजनकं शुक्राङ्गारकयोरिव । विकर्णस्तु सुतस्तुभ्यं श्रुतसोमं महाबलं ।
अभ्यगाज्जवनैरश्वैस्ततो युद्धमवर्त्तत । विकर्णः श्रुतसोमन्तु विद्ध्वा नाकम्पयच्छरैः ।
श्रुतसोमो विकर्णञ्च तदद्भुतमिवाभवत् । सुशर्म्माणं नरव्याघ्रश्चेकितानो महारथः ।
अभ्यद्रवत् सुसंक्रुद्धः पाण्डवार्थे पराक्रमी । सुशर्म्मा च महाराज चेकितानं महारथं ।
महता शरवर्षेण वारयामास संयुगे । चेकितानोऽपि संरब्धः सुशर्म्माणं महाहवे । १०३०
ववर्ष शरवर्षेण महामेघ इवाचलं । शकुनिः प्रतिविन्ध्यन्तु पराक्रान्तं पराक्रमी ।
अभ्यद्रवत राजेन्द्र मत्तं सिंह इव द्विपं । यौधिष्ठिरः सुसंक्रुद्धः सौबलं निशितैः शरैः ।
व्यदारयत सङ्ग्रामे मघवा इव दानवं । शकुनिः प्रतिविन्ध्यन्तु प्रत्यविध्यत् महाहवे ।
अदारयत् महाप्राज्ञ शरैः सन्नतपर्व्वभिः । सुदक्षिणन्तु राजेन्द्र काम्बोजानां महारथं ।
श्रुतकर्म्मा पराक्रान्तमभ्यद्रवत संयुगे । सुदक्षिणस्तु राजेन्द्र सहदेवं महारथं । १०३५
विद्ध्वा नाकम्पयत वै मैनाकमिव पर्व्वतं । श्रुतकर्म्मा ततः क्रुद्धः काम्बोजानां महारथं ।
शरैर्बहुभिरानर्च्छद्दारयन्निव सर्व्वशः । इरावानथ संक्रुद्धः श्रुतायुषममर्षणं ।
प्रत्युद्ययौ रणे यत्तो यत्तरूपं परन्तपः । आर्ज्जुनिस्तस्य समरे हयान् हत्वा महारथः ।
ननाद बलवान् राजंस्तत्सैन्यं प्रत्यपूरयत् । श्रुतायुस्तु सुसंरब्धः फाल्गुनेः समरे हयान् ।
निजघान गदाग्रेण ततो युद्धमवर्त्तत । विन्दानुविन्दावावन्त्यौ कुन्तिभोजं महारथं । १०४०
ससैनं ससुतं वीरं समसज्जतुराहवे । तत्राद्भुतमपश्यामस्तयोर्घोरं पराक्रमं ।
अयुध्येतां स्थिरौ भूत्वा महत्या सेनया सह । अनुविन्दस्तु गदया कुन्तिभोजमताडयत् ।
कुन्तिभोजस्तु तं तूर्णं शरवर्षैरवाकिरत् । कुन्तिभोजसुतश्चापि विन्दं विव्याध सायकैः ।